

EL DEMOCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal 1) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases :
Negociación y cobro de efectos de comercio :
Emisión de cheques :
Órdenes de Bolsa :
Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

DE LA VINENTA LLUITA

Arreu d'Espanya es nota frisós moviment polític, precursor de la lluita que deurá esdevenir-se amb motiu de les eleccions generals.

La fugida dels regionalistes — no siguem crús en els qualificatius— de l'Assemblea de Parlamentaris, gloriosament iniciada en primer de juny, i ridícolament rematada en la darrera crisi ministerial, ha fet que es definís de una manera clara i precisa l'actitud de ambós partits bel·ligerants, que anirán a la conquesta del Parlament.

Tres aspectes ofereix, i ben definits, la lluita que s'apropa. En l'ordre general, dretes i esquerres; en el regional, regionalistes de la Lliga i anti-regionalistes, i finalment, en el local, caciquistes i anti-caciquistes.

Mentres en Cambó volgué aparéixer distanciat del Centre, van ésser factibles certes concomitancies que nosaltres, modestament, emperó amb fermesa, várem estimar suicides; més, en el punt i hora que, per a instaurar la salvadora (?) política de renovació, va creure precís anar a la part amb els partits turnants,

dels quals tant ha abominat, i va acceptar la cartera d'Hisenda per a un séu lloc tinent, ja va ésser decorosament impossible el que tots quants anaren a l'Assemblea, segurs d'aconseguir una revolució en la política espanyola, ni pactessin, ni tractessin amb els que, per la seva infidelitat, lograren el fracás del més gran i gloriós moviment polític.

A Catalunya, la unió d'esquerres s'ha dut a felíx terme, malgrat els maquiavelismes d'en Cambó, que vol disfressar-la, venent protecció barata a determinats candidats, no pas dels séus, sols per a fabricar una victòria de la que no's podrà gaudir seriosament el Centre de la plaça de la Cucurulla.

En el nostre districte, no va a la lluita l'actual Governador civil de Navarra, i a fé que ho sentim, car no ens donavem per satisfets fins i tant no l'havéssim tret sorollosament de Granollers-Badajona, on res tenim que agrair-li.

Substituirá a en Plaja, en la candidatura de la Lliga, l'opulent fabricant i advocat de la curia eclesiástica en Joan Lligé i Pagés.

El senyor Lligé ha sigut un important factor dels regionalistes en les eleccions passades, ja que, per a estiuajar a Cardedeu, on compta amb valioses relacions, li ha sigut possible fer ofrena al candidat de la Lliga de uns centenars de vots.

No está resolt encare, per les esquerres, qui honorará la candidatura que ha de lluitar enfront al senyor Lligé, emperó, de totes maneres podem assegurar que el nostre candidat comptará amb el decidit apoi de liberals i republicans, per no ésser la designació obra d'uns ni altres, i sí unánim acord del bloc d'esquerres.

La Coalició Lliberal Demócrata ha emprés ja la tasca d'organització en tots els pobles del districte, i els treballs preliminars són prou afalagadors i encoratjadors per a esperar una esplendorosa victòria.

CONFLICTO RESUELTO

La carestía de las subsistencias, llegada a un período álgido y la falta de suministro en el fluido eléctrico, que motivaba el paro forzoso unos días por semana a la industria de esta villa, habían creado una situación difícil entre las clases trabajadoras

Luis Serra y Guardia

Ricoma, 79 y 81

Banquero

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

que necesitan del jornal cotidiano para atender a sus ineludibles necesidades.

Nuestro alcalde popular, don Juan Montañá, ha resuelto satisfactoriamente tan grave conflicto, colocándose en el intermedio de patronos y obreros, logrando de ellos una solución encauzada a remediar equitativamente tan aguda cuestión, nivelando los intereses de ambos, en forma digna del asentimiento y aplauso de todos.

Por nuestra parte, felicitamos sinceramente al amigo entrañable, y unimos a los de todos, nuestros más decididos y entusiastas aplausos.

Granollers guardará imperecedero recuerdo e imborrable impresión de este acto laudable del alcalde popular don Juan Montañá.

L' "escola" de la LLIGA

Parlem-ne avui d'aquest heterogeni conglomerat de polítics que fins aré no s'han definit com a monàrquics, molt més apuntant a la Monarquia des de dos escons ministerials.

La Lliga Regionalista va sorgir a la vida política espanyola d'una escisió de la Unió Catalanista i sots l'empenta d'un estat de consciència col·lectiva, curulla d'un odi sord a l'Estat espanyol, com a conseqüència d'una campanya política i militar que acabà amb la total pèrdua de les colònies.

L'empenta dels seus primers homes fou formidable, de bona fe, plena d'entusiasme patriòtic, d'ardorosa voluntat per a foragitar del país el què allavors ells i tothom anomenaven caciquisme, especialment el de Catalunya. En aquells primers temps, la Lliga Regionalista feu una intensa propaganda oral i escrita per tots els indrets de la nostra terra, sobre tot per les grans ciutats, mentre les associacions culturals, artístiques i literàries escampaven arreu la llevor d'una planta patriòtica que havia de portar la comú aspiració dels catalans, la autonomia.

Més encare; hi va haver una ocasió en que els homes de la Lliga i les seves organitza-

cions varen aparèixer als ulls de tothom com màrtirs de la santa causa. Un luctuós 25 de novembre, engendrà una odiosa llei d'excepció. En aquesta ocasió, els màrtirs (!) eren els monopolitzadors de l'ideal patriòtic.

Més, prompte canviaren de procediments, els regionalistes, després d'haver assolit unes quantes victòries electorals i haver tastat els caramels del Congrés. Desseguida vingueren els pactes i contractes amb tot el que es presentava, amb tal de guanyar un lloc municipal, provincial o a les Corts. Desseguida va ésser possible, per exemple, entrebancar l'elecció d'en Rusiñol, en unes eleccions de senadors, per a obtenir alguna compensació no feta pública. Desseguida trobaren raons diplomàtiques per a expulsar de l'Orfeó Català, qual predomini encare avui detenten, a uns quants fermes catalanistes, pel delictes de voler que no s'excloïsin «Els Segadors» — aquell «cant de l'impotència» — del repertori de la nostra primera entitat musical.

A corre-cuita els cacics de tot Catalunya varen procurar acostar-s'hi, puix ja veien els mateixos procediments que ells empleaven. Amb tot, no deixaven, com no deixen encare avui, d'explotar el sentiment patriòtic dels catalans envers la seva llibertat, i parlaven i bracejaven com energúmens prometenent als seus afiliats i a Catalunya tota que armarien una verdadera creuada política, que serien una irrupció de barbres en contra de la llei de jurisdiccions. Tant varen arribar a predicar, que la consciència col·lectiva s'imposà d'un comú sentir i pensar i nasqué, esplendorosament per cert, el moviment anomenat «Solidaritat Catalana».

Va ésser un foc d'encenalls. Un home tot foc — en Suñol — va anar al Congrés i feu un discurs que hauria enterrat definitivament al Govern, a no haver sigut el propi Cambó que amb la seva intervenció en contra dels arguments del primer, trencà aquell hermós moviment en el qual tantes esperances hi havia fonamentat el nostre poble.

D'ensà d'aquesta fita, la Lliga es desfigurà en la consciència dels catalans. Un partit més, una colla famèlica més que preté acaparar la representació de Catalunya.

Vetaquí l'escola de la Lliga. I què direm dels temps presents? Què direm de la seva actuació en les corporacions populars? Concomitànies, maquiavelismes, coalicions immorals; tot el què han après dels corros de Madrid i d'aquells antics caciquistes, als quals deien i diuen combatre. I darrerament ells, que tant s'havien servit sempre de l'equívoc de les idees, assimilant-se aquell principi de que «en la salvació de la pàtria tenen el dret i deure de cooperar-hi tots els catalans, siguin quines vulguin les seves idees polítiques, religioses i socials», han fet el joc dels grans mercaders, combatent a sang i a foc el projecte de «beneficis extraordinaris»; han impul-

sat al poble a una revolta que només ells sabien no podia donar resultats i varen fer, amb tal motiu, una Assemblea de Parlamentaris amb el sol i exclusiu objecte d'ensorrar a un Govern, al qual un altre ha succeït, quedant-se ells la cartera d'Hisenda per a així ells, els purs, els patriotes únics, poder anar a aquells que tant els havien afavorit, deixant-los enriquir a costa de la misèria del poble i buidar-los un xic la butxaca en nom de la salut de la pàtria... I, visca Catalunya!

XIRINOLES

Poco te piensas, amigo Playa y Tápase, el cocido que has armado con esto de no querer ser más diputado por Llisán de Arriba ni por el de Abajo,

Cuando te las guillastes a Pamplona de Navarra, vestido de Santo Sepulcro, dejastes esparramada entre Granollers y todo el partido, una partida; pues verás, irte tu, y en seguida haber dos partidos ha sido todo uno: la de Rovira de Villá, que quiere a Trias y lo de Fages y Sierra y Dachs, que quieren a Lligé, aquel del vidrio; y yo no sé quien va a pagar los vidrios rotos.

Cambó sí que quería al Marqués de los Campos, por aquello de la agricultura, pero no ha habido más remedio, y aquí tienes que Lligé ha ganado, y se han hecho la tiffeta Cambó y Rovira de Villá.

Si tu no vienes por aquí, no sé, no sé lo que va a pasar; porqué verás, tu prestigio era gordo; pero Lligé, aunque lo sea, no sé lo que diga, me parece que se en verá un hervido.

Sacrificate, hombre; que aunque te sacrificies, será para bien de la patria.

© ©

La Lliga, perd a Barcelona. En Lerroux i en Domingo li han jugat crespa.

I són tant caps de mula, els amics d'en Cambó, que ensenyen l'orella.

Al Marqués de Camps, diputat per a Barcelona i director general dels pagesos — que ho són — li ha entrat canguelo i se'n va cap a Igualada. Naturalment, en Francisquet de Be- al i veu que amb prou feines aconseguirà dos llocs per la Capital i aquests els necessita per a la família, si els carlins, mauristes, conservadors d'en Dato, defensa social, etc., etc., li permeten.

Es per això el perquè les *Humaneres* de la Lliga corren pels districtes forans que és un *contentu*.

Es clar que presentarà setanta candidats, en Cambó. Oh, i pot ser més! Com si no hi hagués gana...

© ©

Van generalitzant-se les ovacions als renovadors o acaparadors de càrrecs públics.

Suposo que no hi ha necessitat de que aclareixi el concepte.

A València, a Castellón, a Palma, a Jaén, a etc., etc., no hi creuen gaire en els *anfíbios* de la «Editorial Catalana, S. A.»

Anaven disposats a tocar l'ermilla del poble i, si es descuiden, els hi toquen l'esquena.

I encare que tot és música, n'hi ha de més o menys agradable.

© ©

En Serra i Dachs ja no té aturador. Ja li ha entrat la febre... la febre electoral.

Ha aconseguit, a força de números, fer rodar el cap a en Lligé.

Porta fets, al menys, dos mil *recuentos*, i sempre li sobren els vots a milers.

Però en Fages, que és un peix, va adonar-se que en Serra, amb son peculiar esverament, en lloc de sumar, multiplicava.

Ja està ben posat, el candidat de la Lliga, amb aital profeta!

© ©

Hem llegit en «El Vallès Nou» — que ha tornat a reparèixer — que en Peret Barangé ha sigut nomenat vocal de la Lliga Regionalista de Granollers.

Pela, que l'any que vé el fan tresorer...

© ©

La colla de la gana pregunta, esverada, si en Lligé és home de quartós, i en Serra els contesta que sí, però que no acostuma a llençar-los miserablement.

Tots protesten i demanen al *general* que presenti, per a diputat, a un que en tingui forces i els escampi pròdigament.

—Fa massa temps que dejunem, malviatgel—deien tots a chor.

I el *general* posava els ulls en blanc, pensant en la sotragada que rebrà la caixa... del sabó.

© ©

El sardanista de Besalú volia fer ballar, al sò de tamborí i flabiol, a les regions d'Espanya, on se ballen altres dances que no són pas la sardana.

I en tots els indrets li han reventat el *parche* del tamborí, tocant-li la *gaita*, els uns; tractant-lo de *bolero*, els altres, i arriant-li cada *panadera*, que no ha tingut altre remei que arrencar-se... per *peteneras*, i fugir a corre-cuita.

Res! S'ha ficat al ball i ha hagut de ballar... al sò que han volgut els altres, i amb la més lletja!

Pobre Francisquet! Are només te falta ballar la sardana que se't prepara per a les vinentes eleccions, i que és ben segur que no endevinaràs pas els punt que tira.

I, en tal cas, perdràs la fama que tens de sardanista.

I allavors... «¡Adiós, Madrid!»

Nyic

Els engranatges de la màquina

Elements directors de la Lliga Regionalista han enviat ja, escampant-les arreu, unes cartes fetes a màquina anunciant la proclamació, per a candidat d'aquet districte al senyor Lligé.

La màquina electoral de la Lliga ja treballa.

En les susdites cartes no hi campegen per a res les frases, en altre temps indispensables, de «tot per Catalunya», «nostre terrer», «aimada Patria», «visca... aixó», «mori... alló», «els Segadors», «Madrid!», etc., etc..

Han espremut ja tant la sensibilitat del poble y la seva propia sensibilitat, que aquelles paraules resten mudes en les seves propagandes, per por del ridícol i de que Catalunya s'adoni i hegui esment de les seves malifetes, car ells predicaven deslliurançes, i ens lliga fortament amb els governs turnants posant-hi ministres i governadors.

La màquina de la Lliga va parint fulles i més fulles per a molts districtes, i totes diuen el mateix...

Per a res se parla de Catalunya, ni d'autonomia, ni de l'Assemblea, ni de les llibertats. Recomanen—aixó sí—que es voti al seu candidat sens reparos ni vacil·lacions, sistemàticament, i amb mecanisme d'auíomata.

La màquina de la Lliga treballa; no obstant, els engranatges tenen desgast, i si un dia per descuit s'espatlla, costarà molt tornar-la a engegar.

Encare que és més fàcil que, tot badant, li serrin els dits, al maquinista, els engranatges d'aquest complicat mecanisme, barreja de maquiavèlica intenció, refinada hipocresia i absorvent ambició.

El Caballero Osado

ÚLTIMA HORA

El conflicte de l'Orfeó

Per a ahir a la nit s'havia anunciat un concert a La Unió Lliberal, a càrrec del seu «Orfeó Granollerí». Per algú es feia córrer la veu de que dit concert seria el darrer que donaria a la Casa, l'agrupació choral, baix la direcció del mestre Llobet.

I, tal com s'havia anunciat, va donar-se el concert, acabat el qual varen confirmarse els rumors que es feien córrer. Una part dels components de l'«Orfeó», obrant inconscientment sota l'influència d'alguns dels seus directors i en mig de la sorpresa dels espectadors que acabaven de desallotjar el local, varen intentar emportar-se'n d'aquest la senyera de l'«Orfeó» i els papers de música que s'els havia distribuït per al concert.

El vicepresident, don Lluís Vallcorba, secundat per bon nombre de socis i d'alguns agents de l'autoritat, va oposar-se a que els obcecats choristes portessin a terme els seus descabellats propòsits, fent-los veure la responsabilitat en que incorrien.

Més tard, des del balcó de la «Joventut Nacionalista», instal·lada en el «Centro Industrial» d'en Pepet Valent, l'excalde de més història de Granollers, va fer un discurs el propi subjecte contra del qual pesen sèries acusacions

per la seva actuació, com a vicepresident de l'Orfeó que des de llarg temps tracten de matar els mateixos que durant trenta anys han treballat en l'embrutiment de la vila.

El discurs de dit subjecte fou un cant vibrant a la honradesa amb compta-gotes.

A dintre del local, uns quants orfeonistes cantaren *La Cançó del Lladre*, en obsequi de l'eloqüent orador nocturn.

No tenim temps per a emetre judici sobre els fets ocorreguts; però sí podem avençar que, malgrat tot, l'«Orfeó Granollerí» seguirà les seves tasques, per a honra de «La Unió Lliberal» i per a orgull de tota la vila de Granollers.

La Casa, que ha posat tot l'amor en la més hermosa de les institucions nascudes al seu calor, demostrarà a tot-hom, inclús als que han volgut aconseguir un efecte electoral, que a uns desagraïts —de moment no volem dir-los altre cosa— s'els substitueix per altres homes, tant aptes i més aptes i més bons per a continuar la gran obra començada per un aplec de joves dels més nobles sentiments, que saben que no és cosa renyida amb l'art, l'ésser lliberal, i que precisament institucions com l'«Orfeó Granollerí», nascudes per a escampar la música popular, han d'ésser la sintètica expressió de l'ànima lliberal que batega en el nostre poble.

IMP. DE E. GARBELL : GRANOLLERS

Almacenes LA VICTORIA

AGUSTÍN ROSELL : BARCELONA

PUERTA FERRISA, 25 ; DUQUE DE LA VICTORIA, 2
Teléfono 3339 A

Altas novedades para señoras y niñas en Gamuzas, Drap París, Paños, Vellardónas, Gabardinas, Chermencelana, Velours lana Panas y Terciopelos seda a precios sumamente reducidos

GRANDES EXISTENCIAS

en Alfombras, Tapetes, Portiers, Stores, Cortinajes, Manteletas, Nubes, Bufandas y Mantones

Mantas de lana y algodón más baratas que en fábrica

¡OPORTUNIDAD!

Se liquidan 5215 piezas confeccionadas en Abrigos, Vestidos, Faldas, Batas, Blusas y Refajos a precio de regalo

SECCIONES ESPECIALES

en ropa blanca para señora y géneros de punto para caballero y señora

Importantes talleres en la Casa para la confección de toda clase de

Abrigos y Vestidos

según los últimos modelos recibidos de París, Londres y New-York

Se liquida un colección de Jerseys de seda y de lana a precios baratísimos

Debido a las grandes existencias que siempre han tenido estos Almacenes, es muy útil hacer compras en ellos con la seguridad de obtener un 25 por 100 de economía sobre las demás casas

Regalamos a los clientes, mediante aviso, un catálogo de la Casa

Bar La Bohemia

CENTRE DE SPORTS

ESPECIALIDAD EN SODAS
Y BEBIDAS DE TODAS CLASES

VENTA DE VINOS, LICORES
Y CHAMPAGNES

SERVICIO DE RESTAURANT
SABADOS Y DIAS FESTIVOS

Precios económicos
Calle de la Palma, 17

GORRAS

Ultimas novedades
Precios económicos

Antonio Villá
Calle Clavé, 23 : Granollers

NUEVO RHIN

El mejor RESTAURANT
El mejor CAFÉ

6 : Ronda de San Pedro : 6
BARCELONA

ALERTA! ALERTA! ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales VICHY CATALAN, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijan bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales VICHY CATALAN llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima VICHY CATALAN», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

CONSULTORIO

DE ENFERMEDADES DE LOS NIÑOS
Y MEDICINA EN GENERAL

RAMÓN COMA Y ROCA
MÉDICO FORENSE

Ex alumno interno de los Hospitales y de la Facultad de Medicina

Calle de Anselmo Clavé, 30, 1.º